

Solucions a les idees

Gràfiques Genius és una petita empresa de Reus que ha revolucionat el món dels embalatges, especialment de productes com el vi, el cava i l'oli, aportant-hi solucions elegants amb un producte "unisex, còmode, elegant, pràctic, efectiu i senzill", segons el descriu Albert Genius, el creador i president de l'empresa.

La gràfica sempre s'ha mogut fora del que és habitual. "Vam néixer l'any 1976 i ja des del primer moment ens vam veure obligats, per la clientela que teníem, a desenvolupar idees no estàndards". Els seus inicis van ser aportar solucions per la indústria cotonera i després va entrar en el món de l'automoció fent encunys de prototipus. "Vam anar agafant experiència i el temps ens ha portat a fer coses diferents, fora del normal".

Actualment, està plenament introduïda en el món del vi, el cava i l'oli, per als quals ha pensat diverses solucions. La seva darrera pensada és la d'oferir el que anomena un *Kit de restaurant* perquè el client pugui endur-se a casa l'ampolla de vi que ja ha encetat però que no s'ha acabat, o bé per promoure els tasts. El sistema, que ja està patentat, consta d'una bossa pràctica i elegant on guardar l'ampolla per transportar-la i que té incorporat un petit tap de suro cònic envasat en una petita bossa de plàstic tancada per assegurar-

Núria Valls
REUS

Gràfiques Genius, amb seu a Reus, esmola l'enginyer per crear envasos i estoigs originals per a indústries i consumidors

Albert Genius

ne la higiene. Es tracta d'un pas més dins el que ha revolucionat aquest món: la gamma d'estoigs i bosses que ha ideat per poder transportar el producte. Una idea que ha obtingut la patent del ministeri de Ciència i Tecnologia per comercialitzar-lo en exclusiva. "Es tracta d'un sistema senzill, però molt efectiu i elegant". La idea va sortir arran d'una petició d'un client: "Volia fer una presentació i buscava una manera diferent de mostrar el producte".

Era el 2002 quan es va fer el primer model per a

embalatge de vi i cava i actualment ja se'n fan 72 d'estàndards als quals cal sumar els personalitzats i els específics dels clients. Es tracta d'un envàs a base de cartró sòlid però fi que fa servir cordills en lloc de nanses i es tanca per la part superior. Serveix per transportar ampolles de vi, de cava o d'oli i està pensat per a totes les mides comercials, i també per agrupar fins a tres

ampolles juntes. Gràcies a aquest producte, la facturació de Gràfiques Genius s'ha anat disparant i cada temporada va triplicant l'anterior. A primers de juliol ja s'arribava a facturar un 140% més que al mateix període del 2004. El boom de la clientela ha vingut amb Internet. "Va ser posar-ho a la xarxa i han sortit clients d'Espanya, França, Alemanya i també hi ha qui s'ha posat en contacte amb nosaltres per demanar ser representants del producte a Nova Zelanda, els Estats Units, el Perú, Xile o la República Dominicana". Aquesta opció, però, s'està estudiant amb cura, ja que encara no s'ha pensat fer el salt internacional. "No volem que se'ns en vagi de les mans. Som una empresa molt petita, de vuit persones, i cal mirar bé com fer-ho".

Tot i no pensar a créixer, el cert és que la clientela ha augmentat de manera considerable. Si fins al 2001 l'empresa tenia uns 40 clients, ara ja se superen els 600, dels quals un 40% són efectius i la resta potencials. Gràfiques Genius va tancar el 2004 amb una facturació de 600.000 euros. Un 40% corresponia a la venda d'envasos i estoigs.

AGRICULTURA-ALIMENTACIÓ

L'aigua, un bé escàs que cal gestionar

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

En un article anterior, parlàvem del malbaratament de les aigües de pluja que es fa a les set comarques que formen una corona a l'entorn de Barcelona: Maresme, Vallès Oriental i Occidental, Barcelonès, Baix Llobregat, Garraf i Baix Penedès. Aquesta zona de 2.939 km² rep una pluviometria de 600 litres per metre quadrat i any. Una part d'aquesta precipitació atmosfèrica penetra al sòl assaonant la terra, una altra part s'evapora i la resta, és a dir uns 200 litres per metre quadrat i any, formen una escorrentia equivalent a 150 m³ cúbics per habitant i any, d'aigües que es llencen directament al mar sense un adequat aprofitament previ. A més, aquestes són les set comarques de Catalunya que presenten una demanda d'aigua disponible més important.

Així, segons l'Agència Catalana de l'Aigua, la demanda d'aquest recurs a l'àrea metropolitana de Barcelona és de 500 milions de metres cúbics a l'any, que es destinen a usos industrials, de serveis, domèstics i agraris. L'ús agrari, en aquesta zona, representa només un 12% del total del consum. I és que, quan es donen xifres globals de consum d'aigua per a usos agraris a Catalunya, s'ha de tenir en compte que el 90% dels regadius del nostre país es concentren en zones que es proveeixen del Muga, el Segre, l'Ebre i altres aigües intercomunitàries.

Aproximadament el 70% del subministrament d'aigua per a ús industrial, de serveis, domèstic i agrícola en l'àrea metropolitana de Barcelona prové dels embassaments integrats en el sistema Sau-Susqueda-el Pasteral, al riu Ter, que es potabilitza a la planta de Cardedeu,

i dels embassaments de la Llosa del Cavall, Sant Ponç i la Baells, a la conca del Llobregat, que es potabilitza a les plantes de Sant Joan Despí i d'Abredera. El 30% restant s'obté de recursos locals propis, i bàsicament d'aigües subterranies del Llobregat.

Val a dir que la capacitat dels aqüífers de la regió de Barcelona és molt importants: 30 milions de metres cúbics el del Besòs i 100 milions de metres cúbics el del Llobregat. Els 100 milions de metres cúbics del Llobregat es recarreguen en un 60% amb aigües del riu. Fa 50 anys, el 40% restant es recarregava per la infiltració de l'escorrentia de l'aigua de pluja que avui es llença al mar.

En xifres totals, la capacitat d'emmagatzematge de tots els embassaments que garanteixen el subministrament d'aigua de l'àrea metropolitana de Barcelona és de 614 milions de metres cúbics. Ja havíem apuntat que la demanda d'aigua és de 500 milions de metres cúbics. El marge de maniobra és, per tant, petit.

Una solució que plantejem des de la Fundació Agrícola Catalana per a garantir el subministrament regular i de qualitat d'aigües és la inversió en l'aprofitament màxim de l'aigua que cau a la conca dels aqüífers, i que suposa un cost econòmic baix. En aquest sentit, caldria executar les actuacions necessàries per descontaminar els aqüífers i millorar substancialment la capacitat de subministrament d'aigües des de les zones de consum mitjançant basses de recàrrega a totes les

àrees compactades per habitatges, indústries, carreteres, autopistes o aeroports. A més, també s'haurien de construir a totes les capçaleres i trams intermedis de les rieres, torrents i rierols basses de retenció, laminació i recàrrega dels aqüífers.

L'aposta per basses i petits embassaments arreu del territori per aprofitar els recursos naturals d'aigua dolça és una vella proposta de la Fundació, que, per raons que desconeixem, com hem comentat en alguna ocasió, mai no s'ha portat a terme. Es tracta de petites obres molt senzilles i econòmiques, que a banda de reduir els riscos d'inundacions, tot laminant les aigües de les avingudes, alimenten els aqüífers amb la recàrrega d'aigua.

Això només serà possible si es posa en marxa un pla d'ordenació territorial que tingui en compte les necessitats de subministrament d'aigua i el seu aprofitament racional.

D'altra banda, des de la Fundació Agrícola Catalana entenem que les solucions miraculoses no existeixen, i cal valorar els costos econòmics i mediambientals de les opcions disponibles per garantir un subministrament regular d'aigua de qualitat.

La recàrrega dels aqüífers del Besòs i del Llobregat a través de l'aprofitament de les aigües de pluja és la més barata econòmicament i mediambientalment. Ara bé, d'acord amb les condicions actuals, caldrà afegir-hi l'aportació d'aigües regenerades. Cal tenir en compte que, actualment, bona part de les aigües prèviament depurades es llencen al mar.

La regeneració i reutilització d'aigües depurades per al recarregament dels aqüífers té un cost inferior al desalament. Si bé la depuració d'aigües és obligatòria, la regeneració i reutilització de les aigües són actuacions discrecionals que tenen un usuari o beneficiari final que determina la conveniència, el nivell de qualitat i la disponibilitat de l'aigua regenerada.

Com a il·lustració, el cost de regenerar aigua residual depurada per recarregar els aqüífers amb aigües potables és de 0,29 euros per metre cúbic. Per contra, el cost de dessalar aigua de mar és molt superior, ja que, al marge de la inversió necessària, els costos oscil·len, en funció de les instal·lacions, al voltant de 0,75 euros per metre cúbic.

Veiem, doncs, que, en el cas de l'àrea metropolitana de Barcelona, dessalar és la solució més costosa, i, a més, s'hi afegeix que requereix un consum d'energia molt important: per cada metre cúbic d'aigua de mar és necessari l'equivalent a un quilo de petroli o de 4 kWh d'energia elèctrica. L'ús d'energia no renovable en grans quantitats encareix aquest procés si comptem els costos econòmics i mediambientals, ja que actualment el cost en drets d'emissió de CO₂ és de 0,04 euros per metre cúbic d'aigua dessalada.

Tal com dèiem, la garantia del subministrament d'aigües de qualitat a l'àrea metropolitana de Barcelona passa pel no malbaratament de les aigües de pluja i l'aprofitament, per la recàrrega dels aqüífers, tant d'aquestes aigües com de les depurades i regenerades, l'opció menys costosa econòmicament i mediambientalment.